

Derfor føler Fremskridtspartiet heller ingen grund til at støtte dette forslag, som det foreligger. Vi ser forslaget som en opstramning af dansk miljøpolitik i form af en række handlingsplaner, der munder ud i, at SF ønsker at pålægge erhvervslivet i Danmark grønne afgifter. Hvis Danmark alene indfører grønne afgifter, kommer det til at virke konkurrenceforvridende i forhold til erhvervslivet i det øvrige EU.

Derfor skal indsatsen på miljøområdet koordineres og i første omgang med EU-landene, men selvfølgelig også med de øvrige lande i verden, som måske, når det kommer til stykket, forurener mere end Danmark.

Hele forslaget bygger på, at der skal gives tilskud til forskellige projekter. Det har vist sig på mange områder, at projekter af en sådan art ikke er rentable uden offentlige tilskud. Tilskuddene skal finansieres, og så bliver det i sidste ende skatteyderne, som kommer til at betale. Eksempelvis ser vi, at mange af de eksisterende vindmølleprojekter ikke ville være rentable, hvis de ikke var blevet opstillet med tilskud.

Der er selvfølgelig områder i forslaget, som Fremskridtspartiet ser meget positivt på. Bl.a. er der tidligere fremsat forslag om dyrkning af energifgrøder på brakjord som f.eks. korn og halm til afbrænding. Det er en CO₂-neutral produktion, og det støtter Fremskridtspartiet selvfølgelig.

Inden for vandbesparelsesområdet, hvor staten opkræver afgifter på vandet, synes vi, det ville være bedre at lade vandværkerne beholde pengene, således at de havde bedre mulighed for at retablere de dårlige ledningsnet, som er enkelte steder.

Jordrensning tror vi at alle her er interesseret i. De giftdepoter, som giver fare for nedsivning til vores grundvand, bør hurtigst muligt fjernes, og det er Fremskridtspartiet også interesseret i.

Hvad angår økologiske fødevarer, foreslår SF, at der skal gives tilskud på 20 pct. af forbrugerpriserne. Fremskridtspartiet mener, at økologisk jordbrug skal kunne virke på konkurrencemæssige vilkår, og derfor ønsker vi ikke at give øgede tilskud til økologisk jordbrug frem for traditionelt landbrug.

Finansieringen skal ske via dagpenge. Det tror vi ikke holder, og derfor frygter Fremskridtspartiet, at SF på denne måde ønsker at indføre grønne afgifter.

Fremskridtspartiet tager afstand fra grønne afgifter på erhvervslivet, og derfor vil vi ikke støtte forslaget, som det foreligger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg skal indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg også taler på CD's vegne.

Igennem hele det moderne samfunds historie har vi været vant til, at økonomisk vækst automatisk befordrede et bedre samfund, øget beskæftigelse og øget velfærd. Den stigende produktivitet har ganske vist ført til bortrationalisering af arbejdskraft, men samtidig har den befordret en så høj værditilvækst, at der til stadighed har kunnet skabes flere arbejdspladser, end der forsvandt.

Velfærden har været støt stigende. Som EU-Kommissionen gør opmærksom på i sin hvidbog, står vi i dag i en ny situation. Den værditilvækst, som skabes ved produktivitetsforbedringerne, er ikke længere tilstrækkelig til at sikre det nødvendige antal arbejdspladser. Alt for mange mennesker levnes ikke mulighed for at deltage i samfundets produktion.

Ved siden af arbejdsløsheden har vi endnu et stort problem at kæmpe med, nemlig miljøproblemerne. Baggrunden er, at vi i stigende grad har baseret den økonomiske vækst på øget anvendelse af naturressourcer.

Vi kan med andre ord konstatere, at den hidtidige udvikling både har ført til et overforbrug af naturressourcer og et underforbrug af arbejdskraft. Den måde, som samfundets rigdom skabes på, truer med andre ord konstant velfærden i form af arbejdsløshed og forurening. Rigdommen gør os på nogle måder fattigere.

Derfor står vi nu i den ubehagelige situation, at en stadig større del af værditilvæksten ædes op af overførselsindkomster og afværgelinvesteringer på grund af miljøproblemerne. Skal vi ud af den situation, er vi nødt til at finde en anden udviklingsmodel for samfundet – en model, som bringer flere mennesker i arbejde og samtidig letter presset på naturen. Ud fra både en miljømæssig og en social betragtning er vi nødt til at basere den fremtidige produktion på en større anvendelse af arbejdskraft og et mindre forbrug af naturressourcer.

Sagt på en anden måde: Fremtidens økonomiske udvikling må i stigende grad funderes på en mere arbejdsintensiv produktion, det vil bl.a. sige informations- og serviceydelser og vidensfunde produkter. Hvad angår vareproduktionen, må principper om holdbarhed, genbrug og genanvendelse have langt større vægt, end tilfældet er i dag.

Hvordan skaber vi så forudsætningen for et så markant skift i samfundets udvikling? Hvor-